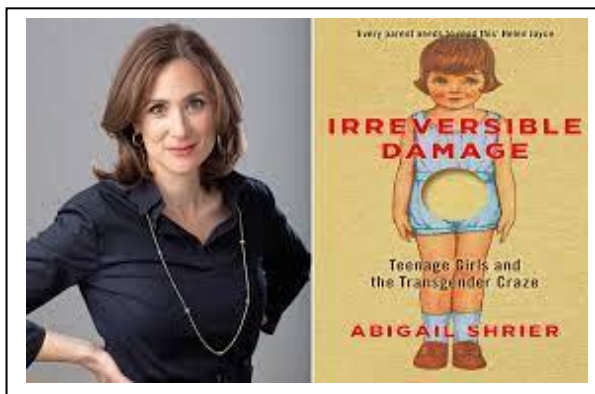

Irreversibel skada

- Transepidemin som drabbar våra döttrar

Av Abigail Shrier
(2021)

Pia Hellertz – juni 2022

Abigail Shriers berättelser om de olyckliga tonårsflickorna var verkligen smärtsamma att läsa om. Flickor med ätstörningar, anorexi och bulimi, självskadebeteende, psykiska konflikter, relationssvårigheter och självmord. Hon berättar att mellan åren 2009 och 2017 ökade antalet skolungdomar som begick självmord med 25 procent (s. 21). Författaren menar att deras självdiagnostiserande som ofta handlar om "könsdysfori", d.v.s. att man tycker sig vara född i fel kropp, är destruktivt och blir ännu mer problematiskt på grund av det bemötande de får från olika professioner, läkare, kuratorer, psykologer och psykiatriker. Hon skriver att för

"... 30 år sedan hade dessa flickor kanske önskat sig fettsugning trots att deras kroppar var på väg att tyna bort. För 20 år sedan skulle dagens transidentifierande tonåringar kanske 'hittat' ett förträngt minne av ett barndomstrauma. Idag är ingen besatt av demoner – nu lyder diagnosen könsdysfori. Och dess 'bot' är inte exorcism eller laxering. Det är testosteron och bröstoperationer." (s. 11)

Läsningen ger mig minnen som jag helst vill glömma. Min dotter fick ätstörningar i tidiga tonåren efter det att en idrottslärare sagt nåt om hennes kropp. Jag var hjälplös och fick henne att tala med en psykoterapeut och dessutom ordnade jag så att skulle få meningsfulla sysselsättningar hos vänner på andra orter, så hon skulle komma ifrån sin vanliga miljö. I skrivande stund plågas jag av frågan om hon kan ha känt det som att jag skickade bort henne. Vågar jag fråga? På den tiden pratade man inte om könsdysfori eller trans. Vad man däremot kunde säga om tuffa tjejer var att hon var en "pojkflicka", om hon gillade att sparka fotboll och liknande.

För nåt år sedan fick jag veta att min dotterdotter också kämpade med ätstörningar och "dåligt mående" och har gått hos psykoterapeut, men hon har inte själv upplevt "könsdysfori", tack och lov! Däremot en skolkamrat i hennes parallellklass.

Abigail Shriers berättar att könsdysforin har spritt sig enormt i USA så jag undrar hur det ser ut i Sverige. En källa hon nämner berättar att "Den nya synen

är att det inte finns några lesbiska kvinnor: flickor med mer maskulint uppförande är 'i själva verket' pojkar" (s. 31). Hon menar också att det har lägre status att vara lesbisk än att vara trans.

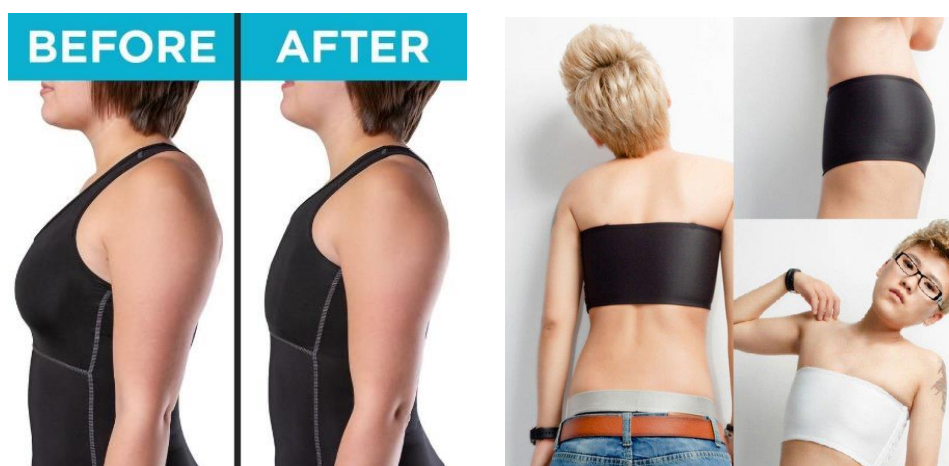
Tidningen *Nya Tider* skrev i nr 50-51/2021 en artikel med rubriken "Flera barn med könsdysfori skadade av kontroversiell behandlingsform" och refererar till SVTs program "Transbarnen" av *Uppdrag Granskning* (2019)¹ som "har lyft på locket kring en kontroversiell behandlingsform med stopphormoner – kemisk kastrering – som används på barn vid flera kliniker i Sverige." Att se programmet efter att ha läst boken var mycket givande. Det gav ord och bilder till Abigail Shriers berättelser.

Artikeln i *Nya Tider* fortsätter med: "Vården har nämligen mörkat både för barnen och deras föräldrar att en inte obetydlig andel av de som genomgår ingreppen drabbas av allvarliga skador." Det är exakt detta som Abigail Shriers så ingående berättar om. Det är också detta som *Uppdrag Granskning* kommer fram till. Det är lätt att känna förtvivlan för dessa barn. I programmet berättas att 440 barn under åren 2015-2020 genomgått behandling och fått stopphormoner för könsdysfori i Sverige. Artikelförfattaren, **Karl Björkman**, beskriver i *Nya Tider* "en explosiv ökning av könsdysfori hos flickor".

Könsdysfori

Genomgående handlar det om att de unga flickorna känner att de är födda i fel kropp. De upplever ett "allvarligt, ständigt missnöjde och vantrivsel med det egna biologiska könet" (s. 13). Det gör att de får problem med vad de ska ha på sig, hur de ska gå, vad de ska säga och liknande (s. 12).

Fokus i boken är flickor. Tidigt berättar Abigail Shrier om "binders", men det tar tid innan jag förstår vad det handlar om. Det är ett sätt för flickor att dölja sina bröst, ett "kompressionsplagg" (s. 12).

¹ <https://www.svtplay.se/video/33313874/uppdag-granskning/uppdag-granskning-transbarnen?position=1142&id=KA2mmPM>

Författaren betonar att den könsdysfori som sprider sig idag inte har samma orsaker som tidigare. *”Det har inte sitt ursprung i traditionell könsdysfori utan i videor på nätet.”* De tittar på videor i sina mobiler, sina iPhones och inspireras. Hon berättar att flickorna inte tar ledigt från sina mobiler. De *”ger varandra ett heligt löfte – de håller varandra i hand...”*. För dem är *”transidentiteten en befrielse från den obevekliga ångesten, den tillfredsställer det stora behovet av att bli accepterad, skänker spänning eftersom den innebär ett gränsöverskridande och lockar med en ny tillhörighet”*, menar Abigail Shrier (s. 16).

De unga flickorna tittar på transpersoner på Youtube och blir inspirerade. En av dem är **Chase Ross** – en trans-Youtuber som författaren intervjuade och som inspirerar flickorna.

Chase Ross

Författaren berättar att bara tolv procent av de som är födda som flickor men identifierar sig som transpersoner *”önskar genomgå eller har genomgått fallosplastik* (s. 25). Ett intressant svar som flera flickor säger är: *”Jag vet inte riktigt om jag vill bli pojke. Jag vill bara inte vara flicka”*.

Abigail Shrier nämner en annan ”influenser”, **Jake Edwards**, så jag Googlade. Han verkar verkligen ha problem med könsidentiteten. Det var intressant att lyssna.² Det handlar således inte bara om man är man eller kvinna. Det finns fler varianter vilket Jake Edwards pratar om.

² I'M NON-BINARY? - <https://www.youtube.com/watch?v=WET5pOpKqzM>

Jake Edwards

Författaren betonar att något som dessa Youtubers sällar nämner är de farliga biverkningarna. *”Det visar sig att bröst – glandulär vävnad, fettvävnad, blodkärl, lymfkärl, lymfkörtlar, lymfgångar, bindväv och ligament – inte är skapta för att bli hoppresade hela dagarna. Brutna eller skadade revben, punkterade eller kollapsade lungor och andnöd är biverkningar.”* (s. 65)

Abigail Shrier berättar att rösten hos flickorna förändras efter bara några månader och blir hes. *”Hon får akne. Hon kan drabbas av manlig skallighet. Näsan blir fylligare, käken bredare och musklerna växer. ... Skäggväxten bekräftar hennes manlighet och hon börjar likna en småväxt man. ... Till och med klitoris växer; den kan bli stor som en liten morot”* (s. 178). Även om flickan slutar med behandlingen kommer dessa förändringar att kvarstå (s. 180). Vad flickorna däremot får höra är att testosteron är fantastiskt och *”kan lösa alla dina problem”*.

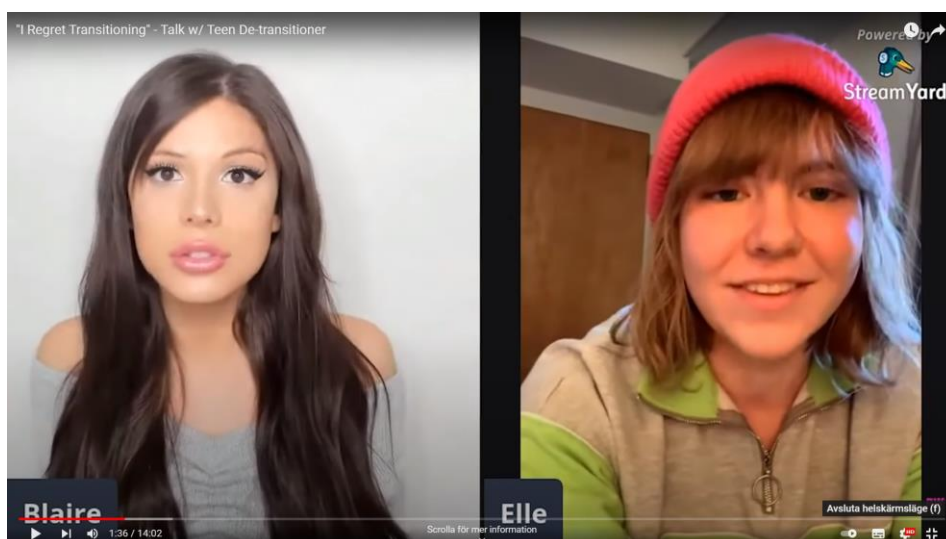

³ Bilden hämtad från artikeln *”Lavinartad ökning av könsdysfori hos flickor”* – 5 mars 2020 – Aftonbladet - <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/qLMR8w/lavinartad-okning-av-konsdysfori-hos-flickor>

Intervjupersoner

Abigail Shrier har intervjuat både flickor som upplever könsdysfori och är inne i processen för behandling, samt föräldrar, transpersoner, Youtubers som inspirerar flickorna, psykiatriker och läkare. Som läsare får man många olika perspektiv.

Hon berättar att just Youtubers inspirerar och påverkar flickorna väldigt mycket. Jag Googlade lite och hittade **Blaire White**, en otroligt vacker kvinna som intervjuar transpersoner och andra i mycket intressanta intervjuer, men jag känner att jag fastnar i frågan: "Är det där en man eller en kvinna som valt att bli man" eller tvärtom. Det är verkligen en enormt främmande värld jag fick en liten inblick i. Jag fascineras av mina egna känslor och funderingar. Jag lägger ett par länkar i fotnot så den intresserade lätt kan hitta.⁴

Här pratar Blaire White med Elle som ångrat sin förändring från flicka till pojke och nu är flicka igen. Det var intressant att lyssna på hennes erfarenheter.

Blaire White har mycket kloka tankar omkring hela problematiken. Ett ämne hon engagerat sig i är barnen till transföräldrar.

Ett för mig helt nytt begrepp dök upp både i boken och på videorna, "cisperson". Jag Googlar på Wikipedia:

En **cisperson** är motsatsen till en [transperson](#), och således en person som är i samklang med sin kulturs könsnormer. Det är med andra ord en person vars [biologiska](#) kön överensstämmer med dess [juridiska](#), [sociala](#) och upplevda

⁴ "I Regret Transitioning" - Talk w/ Teen De-transitioner - nästan 3 miljoner visningar - https://www.youtube.com/watch?v=tPBLyb8H_iE

"I'm Transgender & So Is My 5 Year Old" - Okay...

<https://www.youtube.com/watch?v=HPeGmjvgXI4&list=RDCMUCDmCBKaKOtOrEqgsL4-3C8Q&index=2>

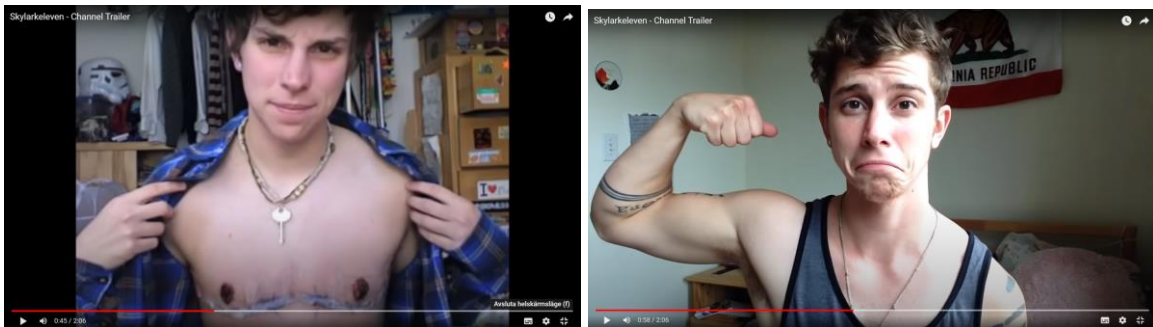
kön. Det biologiska, juridiska, sociala och kulturella könet, [könsuttrycket](#) och [könsidentiteten](#) hos cispersoner pekar (och uppfattas av andra peka) entydigt åt ett håll.

OK, då vet jag vad jag är, en cisperson... 😊.

Föräldrarnas roll

Författaren beskriver föräldrarnas mycket svåra roll när deras dotter berättar att de mår dåligt och är ”trans” och vill ha hjälp. Transaktivisterna kritiserar föräldrar som inte stöttar sina barn som menar att de är ”trans” och vill bli behandlade. Flickan får ibland stöd att lämna sina föräldrar om de inte stöttar (s. 68).

Ännu en Youtuber, **Skylar Kergil**, ”kvinna-till-man”, ett begrepp som författaren ständigt använder, varnar för att verkligen beakta föräldrarnas roll när det gäller riskerna för självmord hos personer med könsdysfori.

I en video visar han sina bortopererade bröst och att hans muskler växer (2016).⁵

I videor några år senare är han verkligen tydligt man och fortsätter göra videor.⁶

Abigail Shrier berättar att självmordstalen bland transsexuella är

⁵ Skylareleven - <https://www.youtube.com/user/skylarkeleven>

⁶ https://www.youtube.com/watch?v=L3LYT_muef0

oroväckande höga (s. 69). Hon skriver: *”Nästan alla transinfluere anser därför att föräldrar som försvårar livet för tonåringar som identifierar sig som trans – envisas med att använda dopnamn, beslagtar mobilen – är oförlåtligt grymma”* (s. 69). Författaren betonar att de ungas ångest verkligen förtjänar de vuxnas medkänsla, att *”de borde visa empati”* (s. 69). Skyler betonar att det är viktigt att föräldrarna lyssnar på och respekterar sina barns önskemål.

Influeraerna anser också att det är rätt att lura sina föräldrar om de inte stödjer. *”Det handlar om att få behandling, inte tala sanning...”* (s. 70).

Abigail Shrier berättar om flera fall där föräldrar agerat olika. Hon tar också upp skolans roll och agerande. Hon nämner problemet med barnens namn. Att lärare ibland vägrar använda transungdomarnas nya namn och pronomen.

Hon berättar att nästan alla mödrar hon talat med berättar om diagnoser som flickorna fått av terapeuter, på nätet eller i böcker: *”mild autism, en auditiv perceptionsstörning eller agorafobi”* (torgskräck). Hon skriver att de kan ha rätt allihop, *”men jag kunde inte låta bli att undra om inte själva diagnosticerandet förvärrade tillståndet och övertygade lättpåverkade flickor om att det verkligen var något fel på dem”* (s. 107).

Hon berättar att exempelvis Kaliforniens skolstyrelse menar att man i undervisningen i förskolan ska *”Diskutera kön med förskolebarn genom att undersöka könsstereotyper och ställa öppna frågor, till exempel vilka färger och leksaker de tycker om och vilka aktiviteter som är till för pojkar/flickor”* (s. 81). Liknande verksamheter pågår även i Sverige. Dragqueens inbjuds att läsa sagor för barn.

Jag hittade en kort video där en Dragqueen är mycket kritisk till att vanliga barn i skolan och på bibliotek ska behöva möta Dragqueens.⁷ Hon/han menar att Dragqueenkulturen tillhör underhållningsbranschen och ska pågå på krogar och scener. Det finns alltför mycket nakenhet och sex och droger involverade i kulturen. Hon säger: *"Drag Queen-kulturen är inte för barn. Detta är mitt svar till mammor och/eller pappor som indoktrinerar sina barn med hjälp av en dragqueen. Jag tror att de skadar barnet och hbtq-gemenskapen"*. De som försvarar använder argumentet *"mångkultur"*.

Abigail Shrier berättar att man i skolan ger barnen möjlighet att välja från *"ett smörgåsbord"*, *"Vem är du?"*, *"trans, queer, icke-binär, genderfluid, agender, könsneutral, neutrois, bigender, tredje könet, two-spirit"* (s. 81). Jag vet inte ens vad några av begreppen står för och tänker inte fördjupa mig...

Undervisningen blir alltmer avancerad ju högre upp man kommer i skolan. Författaren berättar att på över hundra universitet i USA ingår hormoner i hälsoplanerna. Minst 87 college och universitet tillhandahåller könskirurgi. *"På Yale ingår hormonbehandling i hälsoprogrammet till en kostnad på tio dollar i månaden – mindre än en biobiljett"* (s. 167).

Det handlar om *"transsexuell medvetenhet"* (s. 85). Skolorna försvarar sig med att undervisningen är nödvändig för att *"förhindra våld, trakasserier och psykisk stress hos HBTQ-elever"* (s. 87).

En källa, X22-rapporten den 28 maj 2022, berättar att om inte skolorna lär ut *"att det är transgender som ska gälla, så får de inga statliga pengar"*. Det är budskap från Bidenadministrationen. Rapportskrivaren menar att det kommer att uppröra föräldrarna och att *"de kommer att ta barnen från skolorna och starta egna skolor, skolor ledda av föräldrarna själva"*. Min reaktioner blev: Intet ont som inte har något gott med sig...

En X22-rapport några dagar tidigare förmedlar att Floridas guvernör **Ron DeSantis** har *"sett till att stoppa alla försök att lära ut pedofili, transgender och rasteorierna till barn och ungdomar i skolorna och universiteten."*

Jay Greenberg har i en artikel med rubriken *"Biden Admin Vows to Push Life-Altering Sex-Change Surgeries for Children"* (Biden Admin lovar att driva på livsförändrande könsförändringsoperationer för barn) med undertiteln *"White House endorses 'top surgery' and transgender drugs for minors"* (Vita huset stöder "toppkirurgi" och mediciner för minderåriga transpersoner).⁸ Greenberg

⁷ DRAG QUEEN RESPONSE TO DRAG QUEEN STORY BOOK HOUR - 20 jan. 2020 - <https://www.youtube.com/watch?v=fMSZdI2KVko&t=142s>

⁸ 1 april 2022 - https://neonnettle.com/news/18709-biden-admin-vows-to-push-life-altering-sex-change-surgeries-for-children?utm_source=Neon+Nettle+News&utm_campaign=47c130f3e2-EMAIL&utm_medium=email&utm_term=0_463f93dbc0-47c130f3e2-274855153

berättar att det nyligen "tyst" släppts dokument från Vita huset där man pushar för att barn ska få sina könsorgan "borttagna".

Det börjar bli tydligt att det är en politisk agenda bakom.

Behandlingar

Föräldrarna, som känner sig hjälplösa, tar flickorna med sig till psykiatriker som förser flickorna med läkemedel "för att vaddera deras missmod med bomull, vilket hjälper – såvida man inte tycker att det är meningsfullt att känna någonting" (s. 24). Abigail Shrier berättar att det i Amerika och i resten av västvärlden skedde "en plötslig uppgång av könsdysfori ... Mellan 2016 och 2017 fyrdubblades antalet könsoperationer av flickor i USA, där biologiska kvinnor plötsligt utgjorde – som vi har sett – 70 procent av patienterna." (s. 43)

En annan förändring, där även Sverige nämns, är att tidigare var det pojkar som upplevt könsdysfori, medan det nu "till övervägande del" är tonårsflickor. Författaren berättar att år 2016 utfördes 46 procent av alla könskorrigeringar i USA på flickor. Ett år senare var det 70 procent (s. 51).

Hon berättar också att det är skillnad mellan patienter som är inlagda och patienter i öppenvården. Hon refererar till en dr **Lisa Littman** som skriver: "Det finns ofta en subkultur där de magraste patienterna och de som är sjukast blir beundrade och hyllade som 'det rätta'. Och de som vill lyda läkarnas förhållningsorder eller kanske inte är så underviktiga kallas 'yttre anorektiker' som om de inte var bra nog att vara inlagda (på sjukhus)" (s. 53).

Abigail Shrier menar att läkare och psykiatriker i stället för att direkt låta flickorna få stopphormoner och kirurgi borde försöka förstå vad som egentligen ligger bakom deras psykiska problem. Hon menar att i värsta fall så ger läkarna onödig hormonbehandling och även kirurgiska ingrepp som är oåterkalleliga och som de unga sannolikt kommer att ångra.

Abigail Shrier går mycket detaljerat in på könskirurgin, underlivskirurgin. Hon menar dock att relativt få transpersoner som "tillhör kategorin kvinna-tillman genomgår underlivskirurgi – vilket förmodligen är bra" (s. 186). Hon har intervjuat några som genomgått kirurgin och "deras berättelser är mardrömslika" (s. 186).

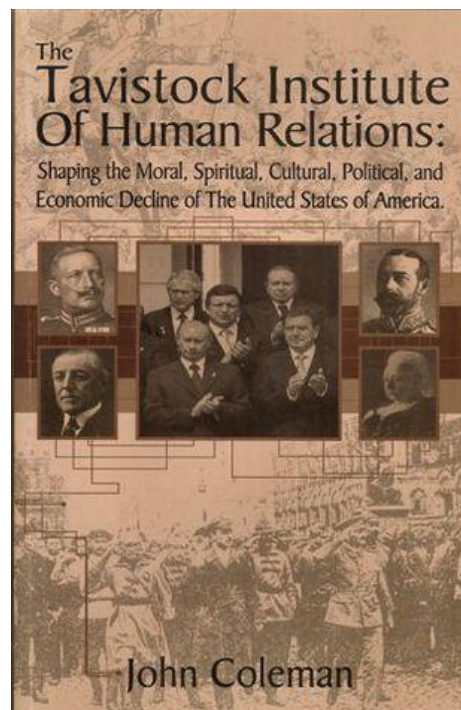
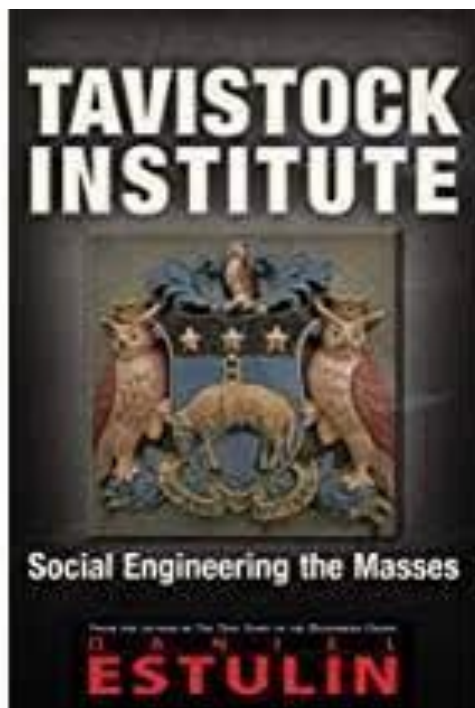
Abigail Shrier berättar om de olika typerna av behandlingar och terapier olika läkare och terapeuter gör. Det är lätt att bli förtvivlad när jag läser om de olika experiment olika terapeuter och psykiatriker ägnar sig åt när dom inte vet vad det handlar om. Det är flickorna som får lida för inkompetensen.

I ett avsnitt beskriver hon teorierna bakom "könsbekräftande behandling". Författaren har ett långt kapitel om "Psykiatrikerna". En modell är "bekräftande vård", "könsbekräftande vård" med mera. Hon skriver: "Lägg märke till vems medicinska bedömning som styr. Vink: det är inte läkarens". (s. 111). Det

finns officiella riktlinjer... Dessa låter verkligen inte vederhäftiga, vilket författaren också menar och hon refererar till ett stort antal terapeuter och läkare som är negativa, men inte vågar säga det högt eftersom de riskerar att få sparken. ”De tycker att deras yrken har blivit politiserade på ett negativt sätt” (s. 133).

Jag har själv undervisat på universitetsnivå inom *Socionomprogrammet* på *Örebro universitet* om olika teorier omkring människors problem och metoder för behandling och på senare år blivit ganska omskakad när jag läst om många av teoriernas syfte och ursprung. En omskakande källa blev **Daniel Estulins** bok ”*Tavistock Institute - Social Engineering the Masses*” (2015).⁹ Jag har undervisat om metoder som medvetet utvecklats för att styra människor enligt ett syfte som handlade om ”*Mind control*”, psykologisk och mental påverkan.

Det är ett viktigt område att bli medveten om. Makteliten använder alla tillgängliga medel för detta, skola och utbildning, TV, radio, internet, böcker, artiklar m.m. Med stor sannolikhet används många av dessa teorier och behandlingsmetoder fortfarande i undervisning och praktik.

Doktor **Kenneth Zucker** är en internationellt erkänd expert på könsdysfori hos barn och unga. På grund av kontroverser med etablissemangen förlorade han sin tjänst. Han blev angripen av ”*transaktivister*” (s. 134). Abigail Shrier skriver:

⁹ Min artikel om boken finns på min Boksida - http://www.piahellertz.com/Tavistock_Institute.pdf

Hans filosofi var enkel, men hans kunskap om könsdysfori var omfattande: ett barn eller en ungdom som är olycklig kan inte reduceras till ett problem. Zucker anser att man måste se till hela barnet för att kunna ställa en adekvat diagnos.

Doktor Zucker tillämpade under flera decennier en terapi som har kallats ”*uppmärksam väntan*” (s. 135). Han betonade att det kan finnas flera orsaker till de ungas illamående.

Abigail Shrier beskriver många fler experter med olika syn på fenomenet könsdysfori. Det är ett avsevärt mer komplicerat problem än man anar vid en ytlig granskning. Hon tar upp problemet med ”*trygga rum*”, med att leva i motsatt kön i vardagen, sexualiteten och mycket mer. Jag tänker då på de diskussioner som förts om de toaletter som skapats under senare år för de olika könen och där flickor känner sig otrygga. Vart tog tryggheten vägen?

Det är lite för komplicerat för att jag med enkla och korta ord ska kunna ge en inblick. Så jag hänvisar till boken.

Aktivister

Det verkar finnas stora grupper med aktivister inom transrörelsen. De kritiserar forskare som är kritiska mot det som händer inom behandling. De kritiserar politiker som försvårar för transrörelsen. De attackerar personer som de upplever är kritiska och som motarbetar transrörelsen.

Detransitionerade

Många flickor som genomgått transbehandling ångrar sig. De avskyr sin skäggstubb. De lever med ärr på överkroppen efter bröstoperationer. De kan ha en förstörad klitoris som liknar en liten penis. En av de intervjuade flickorna berättar:

Det kändes som om jag fick ett annat slags dysfori när jag identifierade mig som man och försökte vara manlig... Min kropp passar inte i herrkläder. Det var alltid lika frustrerande att leta efter byxor ... När jag hade på mig en rock eller tröja kändes det som om jag var ett barn som lånat pappas kläder...” (s. 209).

Det får mig att minnas en mycket stark dokumentär jag såg för några år sedan om två män i 60-årsåldern som opererade sig och blev kvinnor, men som ångrade sina operationer och som här möts för första gången och berättar för varandra inför TV-kameran om sina erfarenheter. Dokumentären heter ”Ångrarna” och kan ses på Youtube.¹⁰ Den första versionen gjordes av skådespelare som var lika de verkliga personerna, men sen sändes videon med de verkliga personerna.

Mikael och Orlando

Nästa alla detransitionerare som författaren intervjuade berättade att de var hundra procent säkra på att de var trans – *”tills de plötsligt inte var det längre. Nästan allihop klandrar de vuxna personerna i sin omgivning, särskilt vårdpersonalen, för att de uppmuntrat och underlättat deras transition”* (s. 209).

Efter att ha brottats länge med sin identitet och känslan av att vara annorlunda kommer 19-åriga **Emelie Köhler** ut som trans. Till en början försöker hon leva med sin manliga identitet i den kropp hon har, utan hormoner eller kirurgiska ingrepp. Hon berättar i ett program på *Sveriges radio* den 8 maj i år.¹¹ Jag citerar undertexten:

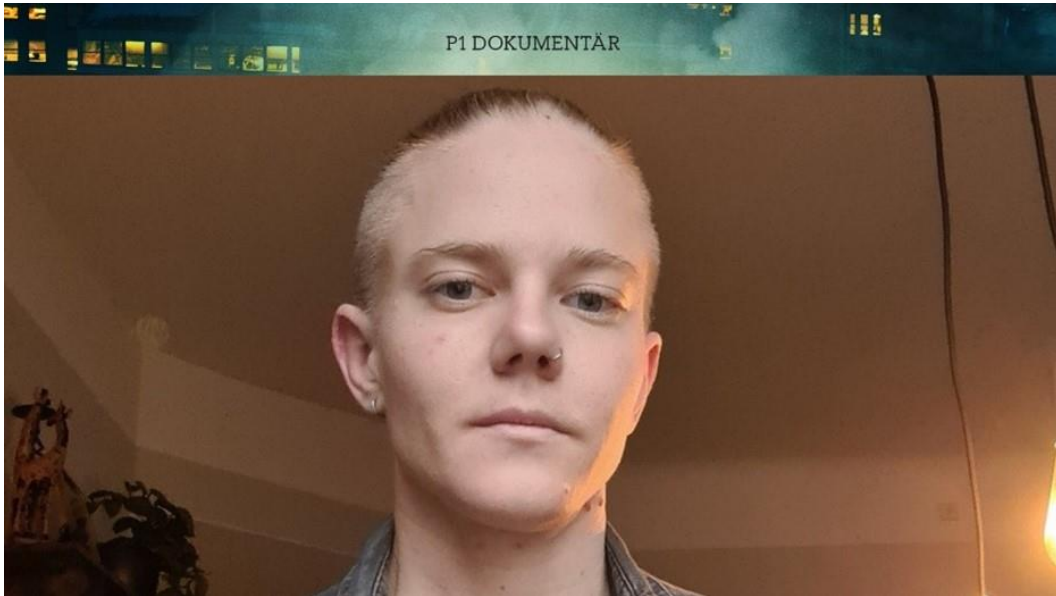
¹⁰ <https://www.youtube.com/watch?v=oiaCLLzJnpI&t=1430s>

Se också berättelsen om hur filmen kom till

- <https://www.nytid.fi/2012/11/att-vilja-fly-sig-sjalv/>

¹¹ Att ångra det oåterkalleliga – 8 maj 2022 - <https://sverigesradio.se/avsnitt/att-angra-det-oaterkalleliga-konskorrigering-detransition-p1-dokumentar?fbclid=iwar0i-uxid6eb3lmvkqd86qvxe3hmducn-81qrfgkv4ac-hv6adr7xhpvyek>

”Men när omvärlden inte ser mannen hon känner sig som på insidan söker hon sig till transvården. Väntetiden för en utredning är lång. Emelie bestämmer sig för att genomgå en mastektomi - att operera bort sina bröst - på en privat klinik. Det manliga könshormonet testosteron får hon från en transperson i ett forum på nätet. Idag önskar hon att någon hade vågat sätta stopp och hjälpt henne att tänka i andra banor.”

Emelie Köhler

Information på nätet

Abigail Shrier berättar också att hon samtidigt studerade en annan ”smitta” på nätet, *anorexi* (s. 51). Hon hittade sidor som var ”’*pro-mia*’ (*pro-bulimia*) och ’*pro-ana*’ (*pro-anorexi*) och där tonåringar uppmuntrade och lärde varandra hur man går ner i vikt och lurar föräldrar att man äter” (s. 51). Tack God Gud att mina barn är vuxna och att mina barnbarn har en så klok och kunnig mamma...

Transpersoners rättigheter går före flickors

I ett avsnitt beskriver Abigail Shrier de utmaningar som transfenomenet innebär för flickor. Dit hör problemet med idrotten där exempelvis pojkar som identifierar sig som flickor besestrar de duktigaste idrottsflickorna i olika sporter. Hon berättar att ”*tennisens stora och stolta lesbiska stjärna Martina Navratilova*” skrev i *Sunday Times* år 2019 att hon inte ansåg det rättvist att man tillät transidrottare att tävla mot biologiska kvinnor. Hon anklagades för transfobi och förlorade sin sponsor (s. 163).

När författaren berättar om debatten inom transrörelsen om vad en kvinna är, så är det lätt att bli lite mörkrädd. ”*Vad är förresten en kvinna*” är en under rubrik. En transperson ger svaret: ”*kvinnlig är ett ’universellt existentiellt tillstånd’ som definieras av att man underordnar sig någon annans begär.*” (s. 163). Jag vet att jag är kvinna och jag kan inte erinra mig att jag någon gång

”underordnat” mig någon annans begär... Jo kanske när mina barn var små... I diskussionen ”förnekar man helt och hållet kvinnors unika biologiska egenskaper” menar författaren (s. 163). Men den här bilden komplicerar verkligen det hela.

Gravid transman dragplåster i Calvin Kleins mors dagskampanj

Författaren skriver att kvinnor ibland inom transrörelsen kallas ”avelsdjur” eller ”blödare”. ”När våra biologiska gåvor blir så degraderade väcker tankarna på framtiden förmodligen avsmak eller skräck”, skriver hon (s. 164). Jag håller med.

Den politiska agendan

Jag kommer att tänka på Frankfurtskolans agenda för framtidens värld. Den tyske filosofen **Max Horkheimer** (1895-1973), ledare för Frankfurtskolan, skrev: ”*Revolutionen kommer inte att hända med vapen, utan det kommer att hända stegvis, år efter år, generation efter generation. Vi kommer gradvis att infiltrera utbildningsinstitutioner och politiska organisationer, förvandla dem långsamt till marxistiska enheter när vi rör oss mot universellt jämlikhetssträvande*”. För att åstadkomma detta hade skolan utarbetat några punkter (min översättning, PH):¹²

¹² “*Our Cultural Decline Follows (Communist) Blueprint*” - Timothy Mathew's - May 13, 2017 - <https://www.henrymakow.com/frankfurt-school-satanic-judaism-in-action.html>

1. Att skapa rasistiska brott
2. Kontinuerlig förändring för att skapa förvirring
3. *Undervisning av sex och homosexualitet för barn*
4. *Undergrävande av skolans och lärarnas auktoritet*
5. Enorm invandring för att förstöra den nationella identiteten
6. Främjande av överdriven alkoholanvändning
7. Att tömma kyrkorna
8. Ett opålitligt rättssystem till nackdel för brottsoffer
9. Skapa beroende av staten och statliga förmåner
10. Kontrollera och fördumma media
11. *Uppmuntra familjens sönderfall*

Jag har kursiverat de tre punkter som jag upplever kan styra transpolitiken.

I ett av slutkapitlen ger Abigail Shrier ett antal kloka råd. Jag redovisar bara punkterna och överlåter förklaringarna till bokens läsare:

- 1) Skaffa inte en smartphone till din tonåring.
- 2) Avsäg dig inte din auktoritet som förälder.
- 3) Stöd inte genusideologin i barnet skola.
- 4) Låt hemmet bli privat igen.
- 5) Överväg att ta stora steg för att skydda din dotter.
- 6) Sluta sjukdomsförklara flickor.
- 7) Var inte rädd att erkänna: Det är underbart att vara flicka.

I ett efterord berättar författaren om de flickor hon intervjuat och hur det gått för dem.

Eftersom detta var ett ganska okänt område för mig så var det mycket intressant, spännande och lärorikt att läsa boken. Den främsta anledningen till att jag valde att läsa boken var att jag sen omkring 45 år har anammat **Martinus'** kosmologi och världsbild, där han bland annat beskriver den sexuella polförvandlingen.

Martinus' teori om polförvandlingen

Den danske intuitionsbegåvningen och författaren **Martinus** har publicerat ett stort antal böcker om existensen som han kallar ”*Tredje Testamentet*”, en fortsättning på *Gamla* och *Nya Testamentena*.¹³ Han beskriver också sitt verk som *andlig vetenskap*. Där beskriver han ett antal andliga naturlagar, lika ofrånkomliga som de fysiska naturlagarna. Ett par av dem handlar om det eviga livet genom oändliga *reinkarnationer*, liv efter liv efter liv, samt *karmalagen*, d.v.s. ”*lagen om sådd och skörd*” som *Bibeln* beskriver.

Enklarest kan man sammanfatta hans världsbild med bilden av en skola. Alla varelser går igenom olika utvecklingssteg i liv efter liv efter liv, från ”lekis” till ”universitet”. Det eviga ”*Jaget*” föds om och om igen och utvecklas genom *lidandeserfarenheter*, som utvecklar vår förmåga till empati och nästakärlek, och i *kampen för överlevnaden*, som utvecklar vår intelligens. För en djupare beskrivning hänvisar jag till Martinus egna verk, men jag har skrivit en enkel sammanfattning i min bok ”’*Världslärare*’ eller ’*Falsk profet*’ – *En kärleksfull granskning av Martinus kosmologi*” (2002). Den ligger för gratis läsning på min Boksida.¹⁴

Martinus med symbolen ”Den eviga världsbilden”

¹³ Bilden hämtad från <https://www.martinus.dk/sv/litteraturen/index.html>.

Se startsidan - <https://www.martinus.dk/sv/startside/>.

¹⁴ http://www.piahellertz.com/Varldslarare_eller_falsk_profet2.pdf

Enligt Martinus har varje människa två *sexuella poler*, den *primära* som hos oss kvinnor är *feminin* och har sitt säte i *könsorganen*, och den *sekundära*, som hos oss kvinnor är *maskulin* och har sitt säte i *hjärnan*. Hos männen är det naturligtvis tvärtom. I liv efter liv utvecklas den sekundära polen alltmer och när polerna börjar närma sig varandra så blir vi kvinnor alltmer maskulina och männen blir alltmer feminina. Vi ska inte för alltid förbli män och kvinnor. Genom lång utveckling växer en förbindelselinje mellan dessa två centra. Den kan inte forceras genom några ”övningar” utan är en organisk, andlig process, som sker i takt med våra humana sympatiers utveckling och handlingar mot vår nästa. Med ”andliga” ögon kan dessa ses som lysande utlöpare, ”smala lysrör”, från bägge centra och när de genom ryggmärgen når varandra i hjärtområdet sker en ögonblicklig kontakt. Vi har blivit *riktiga människor* och har fått permanent ”*kosmiskt medvetande*”.

Martinus beskriver hur ”Jaget” under eoner av tid går genom ”*växtriket*” (rött i symbolen nedan), ”*djurriket*” (orange), ”*det riktiga människoriket*” (gult), ”*visdomsriket*” (grönt), ”*den gudomliga världen*” (blått) och ”*salighetsriket*” (indigo) för att därefter fortsätta i en ny ”utvecklingsspiral”. Den rutiga delen visar var vi djur och människor befinner oss. Rutorna visar att vi kommit olika långt i utvecklingen inom djurriket. Många är nu på väg in i ”*det riktiga människoriket*”.

© Martinus Institut 1981

martinus.dk

Då undrar säkert den nyfikne läsaren hur *barn* blir till i det riktiga människoriket när vi inte längre är män och kvinnor. Martinus svarar: genom *materialisation*. Nu kan människan vandra ut ur och tillbaka in i den andliga världen efter behag och önskan och behöver inte längre födas genom kvinnor. Denna utveckling går dock långsamt och obemärkt genom många liv. När vi blir riktiga människor har vi blivit "*Kristusväsen*". Vi behöver inte längre leva i en fysisk kropp i en fysisk värld, där det "*gör ont att tänka fel*", som Martinus beskriver det. Vi tänker inte längre "fel" när vi är Kristusväsen. Han menar att vi dock ibland kan vilja besöka den fysiska världen av olika anledningar.

Utifrån Martinus' världsbild så kan vi tolka den s.k. transepidemin som ett tecken på att polförvandlingen kommit långt men att den skapar många problem under en övergångstid.

Enligt Martinus kommer vi så småningom att ha en världsregering med Kristusväsen i ledningen. Den tanken kan verka sammanfalla med den agenda som dagens Maktelit strävar efter, *New World Order, NWO*,¹⁵ men NWO-agendan tvingas fram genom hot och rädsla, medan Martinus menar att den kommer att växa fram organiskt på grund av människans utveckling. Martinus menar att "*Där okunnigheten avlägsnas, upphör det så kallade 'onda' att existera.*" (Livets Bog, band 1, st. 19). På vägen mot fulländning gör vi massor med misstag som ger oss lidandeserfarenheter, som utvecklar vår medkänsla och vår nästakärleksförmåga, så allt som Abigail Shrier berättar om i sin bok är exempel på dessa lidandeserfarenheter. Inget som sker är således fel. Som Martinus formulerar det: "*Allt är mycket gott!*"

¹⁵ Se exempelvis "*Illuminatorden - Det hemliga sällskapet som tog över världen*" av Jim Marrs - http://www.piahellertz.com/Illuminatorden-Det_hemliga_sallskapet_som_tog_över_varlden.pdf - och "*Historien om Committee of 300*" av Dr. John Coleman - http://www.piahellertz.com/Historien_om_Committee_of_300.pdf